

חוט של חסד

בנין הישיבה הקדושה בירושלים

לע"נ ימנה בת אסתר ז"ל
לע"נ אהרן ז"ל בת סיון ה'י"ז

בע"ה • הגליון לכל בית יהודי • בנשיאות הרה"צ שלום ארוש שליט"א • פרשת: **תצווה** - זכור * י"א באדר תשס"ט 07/03/2009 * גליון: 111

לא כל יום פורים!!!

חובתו בקריאת המגילה.

קריאת המגילה אינה קריאת סיפור מעשה נחמד ותו לא. אלא קריאת המגילה יש בה בחינה של "סיפורי מעשיות משנים קדמוניות" המסוגלים לעורר את האדם משנתו הרוחנית. באומן, כשהיו קוראים את המגילה, היו נשפכים נחלים של דמעות מרוב ההתעוררות שזכו לה, ומי שיזכה יראה במגילה את פניהם של מרדכי ואסתר ממש. וצריכים להבין שאם היה האדם רואה עד כמה הוא שקוע בשינה רוחנית, הוא היה צועק צעקות נוראות לזכות להתעוררות השינה.

לכן יש להתפלל על זה ולהכין עצמו לשמוע את המגילה בהתקשרות לצדיקים האמיתיים ולמדרכי ואסתר וכו', ולשמוע את המגילה במקום שישמע כל מילה ומילה.

יש הרבה מאוד מה לומר על כל המגילה והתגלות הניסים וההשגחה שהיתה באותו הזמן, משום שהמגילה כשמה כן היא - מגילת אסתר - שמגלה את הסתרה. והעיקר שצריכים להבין שהיתה אז הסתרה נוראית, וכולם היו בפאניקה והיו בטוחים שזהו זה - אבד סברם ובטל סיכויים. ואסתר המלכה: מה דעתכם? היה לה איזה שמץ של מושג שתהיה לה הצלחה? לא ולא! אסתר היתה בניסיון הקשה מכולם והיתה בטוחה שהיא הולכת למות וגם הרגישה שה' עזב אותה לגמרי, כמובא במזמור "איילת השחר" המיוחס לאסתר, שכשהגיעה לבית הצלמים נסתלקה ממנה השכינה והחלה לבכות ואמרה: "אלי למה עזבתני", וחשבה שמחמת שעד היום היתה נבעלת לאחשוורוש באיסור ועתה היא הולכת מרצונה, אולי בשל כך ה' עזב אותה.

ובכלל, היו שם ניסים נוראים, כמבואר היטב במסכת מגילה, והתעורבות של מלאכים, והשגחות פרטיות, והקדמת תרופה למכה, מה שאין השכל יכול לעכל, והכל בהסתרה גמורה, שכלפי חוץ לא נראה דבר, והכל היה נראה בדרך הטבע. אבל באמת, יד ה' היתה שם בכל צעד ושעל ברחמים עצומים שאין כדוגמתם, עד שהתגלתה השגחתו הרוחמה והנפלאה והיהודים זכו לניצחון על שונאיהם ונתלה המן הרשע על העץ - והכל בכוח התפילה והתשובה והצדיק האמיתי.

מתנות לאביונים ומשלוח מנות - הלכותיהם ידועות: צריכים לתת ממון כדי סעודה לשני אביונים שונים, ומשלוח של שתי מנות אוכל - לחבר או אדם שרוצים להשלים עמו, וטוב לשלוח המשלוח על ידי שליח שיש בזה הידור. והעיקר לכוון להרבות אהבה ואחוה ואחדות בישראל שעל ידי זה נעשה אוויר הנח והזך, ונעשים גרים, וכן על ידי האחדות זוכים לקבלת התורה, ככתוב בקבלת התורה: "ויחן ישראל" - כאיש אחד בלב אחד, והעיקר זוכים להמשיך אלינו את הצדיק שאמר: "רק תחזיקו את עצמכם ביחד ותמשכו אותי אליכם".

משתה הפורים - אחרי שנזכר אם ירצה ה' ללילה של התבודדות, תפילה בנחמה, שזהו אחד מהימים שרבי ישראל הבעש"ט זצ"ל אמר שצריכים להתפלל בנח, קריאת המגילה, מצוות היום של משלוח מנות ומתנות וכו', בשעת מנחה גדולה מתפללים מנחה ומיד מתחילים במשתה הפורים. משתה הפורים צריך שיהיה בו בשר ויין, אולם מי שזה מזיק לו אינו מחויב בדבר, אין שום הכרח לפגוע בבריאות, חס ושלום.

גם מי שיועד שהיין יגרום לו לעבור על איזה סעיף הכי קטן בשולחן ערוך, או לצער איזה אדם ולו בצער הקטן ביותר - אסור לו לשתות יין.

המשך דבר ראש הישיבה בעמוד 4

נותנים לו". כל מי שטעם את טעם התפילות הללו וראה את הישועות שזכה להן, כבר לא יותר על זה בשום שנה. תשאלו את מי שניסה...

הכנה והנהגה

הכנות לפורים מתחילות הרבה לפני פורים, ולכל הפחות מרגע זה: בתפילות - שנזכה לאור הפורים, שנזכה להרבות בתפילה ולפשוט יד לבקש כל בקשותינו ובעיקר נבקש לזכות לתשובה שלמה, שנזכה לקיים את המצוות בהידור, שנזכה להתעורר מהשינה הרוחנית על ידי קריאת המגילה, שנזכה לתת הרבה צדקה ומתנות לאביונים ונרבה אהבה במשלוח מנות איש לרעהו. במשתה הפורים - שנזכה לשתות יין רב, שיהיה בבחינת יין המשמח ולא יין המשמם, שנזכה ל"זכה - נעשה ראש" וניצל מ"לא זכה - נעשה רש", ושנזכה רק לשמוח ולרקוד הרבה מאוד ולהתעורר לתשובה מעומק הלב בכיות, ונזכה שתאיר בנו יראה עילאה.

לכן נציג כאן מעט מזער עצות, הכנות והנהגות, שעל ידם יתאפשר לנו לנצל את היום הגדול והנורא הזה כראוי, ולצאת ממנו מזוכים ומוכנים לפסח, כי זאת צריכים לדעת, שימי הפורים הם הכנה לפסח, ומי שיזכה לשמוח ולרקוד הרבה בפורים יכול לזכות להיטהר מטומאת מות, שעל ידי זה ינצל מ"משהו חמץ" בפסח, ועל ידי זה הוא לא יחטא כל השנה ויהיה צדיק גמור - הכל בכוח פורים שהוא כוח הצדיק - מרדכי ואסתר.

זכר למחצית השקל - בעזרת ה' עד שיפורסם מאמר זה כבר יבנה בית המקדש ונזכה לתת מחצית השקל ממש לבית המקדש, אבל בכל מקרה - והיה ולא נבנה - צריכים לתת עד ערב פורים זכר למחצית השקל לצדקה. כמה יפה וטוב מי שיזכה לתרום את מחצית השקל להפצת הספרים והדיסקים של האמונה, שאין צדקה גבוהה מזו, וכן לאתר הנפלא שלנו, שמפיץ תורה ואמונה אלאלפים ורבות בכל העולם כולו - חלק מהקוראים יודעים את הפעולות הנפלאות של אתר זה.

תענית אסתר - עיקר התכלית של תענית זו ושל כל תענית היא לזכות לתשובה, שהרי לא נאמר באנשי נינוה: וירא א-להים את שקם ואת תעניתם אלא (יונה ג'): "וירא א-להים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה" ובקבלה הוא אומר (יואל ב'): "וקרעו לבבכם ואל בגדיכם". (תענית ב) לומר לך, שעיקר התענית היא התשובה שעושים ולא הצום בלבד. כי כל עניין הצום והתענית הוא להביא את האדם למצב של הכנעה, שכאשר הוא במצב של חולשה ועינוי קל לו יותר לעשות תשובה, מאשר כשהוא שבע ודשן, כמו שנאמר: "וישמן ישרון ויבעט", ועוד פסוקים רבים.

לכן צריכים לנצל את יום התענית ולעשות התבודדות של תשובה, ולומר הרבה תהלים וליקוטי תפילות, וככל שהתשובה שהאדם יעשה תהיה שלמה יותר - כך יאיר לו יותר אור הפורים.

קריאת המגילה - זהו זמן גבוה מאוד ומה חבל שנהפך הרבה מקומות לחוכה ואיטלולא, שמפוצצים נפצים ומרעישים בחינם וחושבים שבזה הורגים את עמלק, ובעצם, האדם שמרעיש ומצער ומפחיד אחרים הוא נהיה בעצמו עמלק ר"ל, וכי יש מצוה לצער ולהפחיד אנשים? זו עבירה חמורה מאוד. הדבר היחיד שיש לו היתר ומקור במנהגים, הוא לרקוע ברגלו על הקרקע ב"המן" הראשון וב"המן" האחרון, וקצת קפצונים לילדים, ושאר המון חייבת דממה בבית הנכנסת, כי אדם שלא שמע מילה אחת במגילה - לא יצא ידי

ולם אומרים: 'לא כל יום פורים'... זה באמת כך. לא כל יום פורים כפשוטו, וצריכים לחכות כל השנה ליום הנפלא הזה שאין יום גבוה ממנו בכל השנה, שהרי אמרו חז"ל (ירושלמי מגילה ע), שלעתיד לבוא כל ספרי הנביאים יהיו בטלים מלבד מגילת אסתר, שנאמר (אסתר ט): "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

ידוע בשם האריז"ל, שבכל חג ומועד מאירה אותה הארת הניסים והנפלאות שהאירה בזמן שארע אותו מאורע שמזכירים. כגון: בפסח - מאיר אור הניסים שהיו בזמן יציאת מצרים, בחנוכה - מאיר אותו האור של ניסים ונפלאות שהאיר בזמן מרדכי ואסתר, כאשר זכו בכוח התפילה והתשובה לבטל את הגזרה הנוראה של המן הרשע - ונהפוך הוא - הרשעים הם שנפסו תחת היהודים.

כתוב בתורה הקדושה (שמות יז): "כי יד על כס יי מלחמה לה' בצמקל מדר דר". שאלו חז"ל: מדוע לא נכתב כסא אלא כס? ומדוע לא נכתב שם ה' השלם אלא שם י-ה? אלא נשבע ה' שאין כסאו שלם ואין שמו שלם עד שימחה זכר עמלק בשלמותו.

ימי הפורים הם הימים שבהם היתה נפילתו הגדולה של המן העמלקי ובניו ועימם עוד עם רב. ביום זה נחלה קליפת עמלק מפלה מוחצת ולכן יום זה מסוגל למחית קליפת עמלק, שהיא הקליפה שמסתירה יותר מכל את אור ה', את אור האמונה, לכן ביום זה מאירה האמונה ואור ה' בשלמות יותר מכל השנה והוא מסוגל לזכות בו לאמונה שלמה.

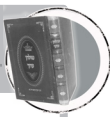
כל האורות שהאירו בזמן אסתר, מאירים בימי הפורים שבכל שנה ושנה: אור האמונה - כפי שביארנו. אהבת התורה - שקיימו וקיבלו מאהבה את התורה. אור התשובה - שזכו לעשות תשובה שלמה. אמונת חכמים - שהאמינו במרדכי ושמעו בקולו וראו את כוחו הגדול. אהבת ישראל - שאסתר מסרה נפשה למען עם ישראל ועוד ועוד.

כל הפושט יד נותנים לו

בימי פורים יש הבטחה שכל תפילה מתקבלת. שהרי ישנו כלל בפורים - שכל הפושט יד נותנים לו. וכמו שאנו מתנהגים למטה, כך מתנהגים עמנו למעלה. לכן, כפי שאנו איננו משיבים אף אחד ריקם, ונותנים צדקה לכל דורש בלי לבדוק ולדקדק אחריו אם עני הגון הוא אם לאו, כך בשמים אין מדקדקים אחרי האדם המתפלל אם ראוי הוא אם לאו, אם הגון הוא או רשע, אלא כל הפושט יד - בתפילה - נותנים לו מבוקשו.

מזה נבין את מעלת ימי הפורים, היכן מצאנו יום שכולו עת רצון אחת ארוכה, ושבו כל התפילות מתקבלות? לכן אין לבזבז את היום העצום והנשגב הזה על הוללות ושכרות, ובפרט שמצוות המשתה מתחילה רק ביום הפורים ולא בערב שלפני, אלא מיד לאחר קריאת המגילה לאכול בזריזות וללכת מיד לישון על מנת לקום בחצות ולעשות התבודדות ארוכה עד הבוקר, ולבקש את כל הבקשות האפשריות. גם גברים וגם נשים צריכים לנהוג כך, חבל להפסיד הזדמנות זו, שאצלנו מתחילים לה כל השנה.

ובאמת, יש לנו שלושה ימי רצון בפורים, והם: תענית אסתר, ושני ימי הפורים של הפרזים והמוקפים. כי על אף שבפרזים נוהגות עיקר הלכות הפורים ב"ד ובמוקפים ב"ט, אולם גם אלה וגם אלה יכולים לנצל את היום של השני לתפילה, כי בזה אין חילוק ובשני הימים הללו מתקיים הכלל ש"כל הפושט יד

פרשת זכור

חז"ל תקנו לקרוא בשבת זו את פרשת מחיית עמלק קדי לזכור מעשה עמלק, וסמכוהו לפורים כדי להסמין מחייתו למעשה המן שהיה מזרע, וכדי להקדים זכירת מעשה עמלק למחייתו, וכדכתיב: "והימים האלה נזכרים ונעשים" (מ"ב תרפ"ה סק"א). קריאת פרשה זו מן התורה וחז"ל הגבילו את זמן קריאתה לשבת זו, וצריך לכוין לצאת ידי מצוות קריאת פרשה זו מהתורה, בה נצטוו לזכור מעשיו הרעים של עמלק, כדי שלא ישכח הדבר מליבנו ולא תחלש האהבה כלפיו וכדברתם ז"ל (מגילה יח') זכור בפה ואל תשכח בלב. אע"פ שקריאת פרשת זכור לרוב הפוסקים הוא מדאורייתא, מ"מ אין מברכים על מצוה זו מכיון שאין הקב"ה שמו במפלת הרשעים. לרוב הפוסקים פרשה זו מן התורה, לכן צריך לדקדק שלא יפסיד שום מילה ואות, לגבי חיוב שמיעת זכור לנשים נחלקו הפוסקים יש הסוברים שיש ג"כ צריכות לשמוע פרשת זכור ויש הסוברים שאין נשים צריכות כלל לשמוע זכור, ויש שכתבו שאף שאין לה חיוב בשמיעת זכור מ"מ עדיף שיקראו לבד מתוך חומש, ולהלכה, המחמירות לשמוע זכור תבוא עליהם הברכה וכמו שידוע שהחתם סופר היה מחייב אפילו את המשרתת שלו ללכת לשמוע זכור. יהי רצון שנזכה במהרה למחות את עמלק באמת.

פזרים ואור התשובה!

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך..." (דברים כה' יז')
לכאורה אינו מובן לשם מה נכפלה המילה "בדרך" בפסוק זה, ומה בא כפל לשון זה ללמדנו?
ונראה לבאר על פי דברי רבינו בליקו"מ (תורה ו) כי המילה "בדרך" עולה בגמטריא 224, ודרך התשובה של האדם צריכה להיות בשני בקיאויות א. בקי ברצוא, פירוש שכשהולך לך בעבודת ה', תדע שזה ה' ולא תגיע לגאווה ותמשיך לכסוף לעוד.
ב. שיהיה בקי בשבו פירוש שידע לקום גם אם נפל, והמילה בקי פעמיים גם עולה בגמטריא 224 וזה מה שהתורה רצתה להדגיש לנו, שבאותו זמן עם ישראל היה להם רפיון באמונה וגם רפו ידיהם מן התורה ועמלק קרר את עם ישראל מן "בדרך" היינו "משני דרכי התשובה" בקי ברצוא ובקי בשבו כנ"ל. (מתוך פירוש "שילום מלכות")

"ויקהו אליך שמן זית זך כתית למאור" (שמות כ"ז)
אמר על כך האדמו"ר ר' משה ליב מסאסוב: "כתית למאור": לאחר שהאדם מכמת (=משבר ומנתון) את היצר הרע שלו, הוא נעשה מסוגל "למאור" - לקלוט לתוכה את זיו אורה של השכינה. וכיוצא בכך אמר אחד הצדיקים: "כתית - למאור" השתדל לכתת את כל התאוות והמידות הרעות שבקרבך, כדי שתזכה "למאור" - לקבל הארה והשראה מן השמים.

פרשת זכור

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" (דברים כה' יז')
המן מן התורה מניין?
חובתו של כל יהודי היא לזכור את אשר עשה לנו עמלק בדרך בצאתנו ממצרים ועלינו לדעת שמלחמה לה' בעמלק מדור דור ועדין עוד לא נסתיימה מלחמה זו כי עמלק הוא יצורנו השוכן בליבנו ומכניס

תגור לעזר | הרב יצחק. א. מחנך בת"ת "שילום בנין"

בתוך המסגרת - פרק ו'

שמירת זמנים

אחד הנושאים החשובים ביותר שצריך לחנך תחילה ע"י המסגרת היא "שמירת זמנים". דהיינו: שיהיה ידוע וברור לכל באי הבית מהקטנים עד הגדולים ש"לכל זמן וזמן וזמן וזמן" לכל דבר ופעולה יש זמן משלה. וכולם צריכים לעמוד בזמן שנקבע לכל פעולה.

כאשר אנחנו מדברים על שמירת זמנים אצל ילדים, אנחנו מתכוונים בעיקר: על שיהיה בזמן שנקבע. קימה בזמן שנקבע. זמני ארוחות. וחזרה בזמן מפעילות או ממשחק במגרש השכונתי.

כדי לחנך בית לשמירת זמנים צריך לעבוד קודם על נושא ה"עקביות" שלמדנו בשבוע שעבר. שהרי חוק שלא ייושם בקביעות - יידון ח"ו מראש לכישלון וחבל. לכן חשוב לקחת את נושא העקביות בראש ובראשונה ולעבוד איתו. דהיינו לקבוע חוק מסוים שקל לילד ליישם אותו ולנו לעקוב אחריו ולאחר תקופת ההסתגלות בחוק להתקדם הלאה.

בעבר הסברנו שחשוב מאוד לעקוב בכתב אחר החוק, כמו- למלא טבלת הצטיינות. למשל אצלנו בכיתה אנחנו כבר בשבוע השישי של מבצע "שמירת חפצים" הייתה לי בכיתה בעיה, שתלמידים היו מביאים קלמר לחפצים. יום אחד חסר עפרון ולמחרת מספרים. יום אחד יש לורדים חדשים אבל אין דבק, בקיצור בלגן. החלטנו ביחד, אני והתלמידים להתחיל מבצע (זכורים - את כל ההחלטות מקבלים ביחד, זה עוזר לילד אח"כ כשישנם קשיים, להתבטא ולספר מה מפריע לו, שהרי הוא רוצה בהצלחתו של המבצע כשהוא היה היחיד). לאחר שהסברנו את המעלות והחסרונות בנוגע לשלמות חפצי הקלמר. כל תלמיד הבין שהוא חייב את כל החפצים בקלמר, הוא לא יכול להשאיל כל יום מתלמיד אחר-זה גורם למריבות, שבירות, סכסוכי חברים, חוסר סדר כללי, הפרעה למהלך השיעור וכי' הצבנו יעדים ומטרות- מידי ערב לפני שהתלמיד עולה לישון או בבוקר לפני שהוא יוצא מהבית, הוא בודק את הקלמר. לאחר התפילה כל תלמיד מניח על השולחן את קלמרו ואנו מסמנים לו בדרך ההצטיינות שמדובק על הלוח את "פרי עמלו". מי שלא חסר לו דבר, מקבל מדבקת חיוך ומי שחסר לו פריט כתבנו מה הפריט החסר (זה מזכיר לי ולו לא לשכוח להשלים למחרת) כמובן התלמידים המסודרים מצטיינים כבר 6 שבועות וחוזים בפרסים יפים. ועם התלמידים המפוזרים אני עובד באופן אישי לאחר שבדקנו לעומק מה הבעיה. אתם יודעים מי הכי הצליח במבצע? מי שלהוריו היה רצון לעזור לו. כמובן עיקר העבודה הייתה בקביעות שלי - לבדוק בצורה יפה מידי יום, לסמן בלוח, לעקוב, לשוחח עם המתקשים, לקבל ביחד עם הילד החלטה לשיפור למחר, לחלק פרס למצטיין, לדרבן,

בצורה רצינית? לברר מה מניע את התנהגותם של הילדים? מה עומד מאחורי חוסר המשמעת? מדוע אתה צריך לדבר אלף פעמים עד שיש תזוזה כלשהי? האצל הילדים? חשבתי פעם, כיצד אתה יוכל לגרום שהילדים יהפכו למשתפי פעולה ולבעלי משמעת?

התשובה שקבלתי הייתה בהחלט צפויה, הוא מעולם לא עשה מאומה בעניין. לא התעניין, לא למד, לא קרא ספרים, לא התייעץ עם אנשי מקצוע, אפילו לא ניסה לדבר עם בעלי ניסיון רב ממנו. הוא פשוט נתן לעניינים להתגלגל, בתקווה שיהיה טוב (אחרי 9:00 בערב...). בצפייה שהעניינים כאילו יסתדרו מאליהם.

וכן בכל יום מוציאים הוא ואשתו את גרונותיהם בתקווה שהילדים ישמעו להם. הם צועקים, כועסים, מאיימים, האוהרים נעשית עכורה, הילדים אינם רגועים וההורים מתוסכלים מהמצב.

וכל זה למה? כי הם מעולם לא ניסו להתעניין וללמוד, כיצד לדבר באופן שהילדים ישמעו, כיצד לגרום לך שהאווירה בבית תהיה רגועה ונעימה, ושהילדים ישתפו פעולה ויקלו על ההורים.

כן, אלו אינם חלומות באספמיא. אלו דברים שבהחלט אפשריים, אפשר להיות הורים רגועים ונונחים לילדים ממושמעים ומשתפי פעולה. אולם כמו כל דבר טוב "זה לא בא בקלות", יש צורך להתאמץ לצורך כך, להתעניין וללמוד. התוצאות עתידות להתגלות בשטח, והלא יאומן עתיד להתרחש. **כן, גם לפני 9:00 בערב.**

השכמת ביהמ"ד שהרית וערבית

מאחר ואנו באמת רוצים להרגיל את הבית שלנו ל"סדר" ושבע"ה יהיה לנו בית שמתנהל על מי מנוחות עם ילדים מחונכים. כמו בכל פעולה, נתחיל בע"ה להתפלל לה' יתברך שיעזור לנו לעבוד ולהצליח בנושא שמירת זמנים בבית.

הנושא הראשון שבע"ה נעבוד עליו הוא "זמן השינה". שאלו פעם את זקן אנ"ש בדור האחרון ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל, מדוע אומרים בתפילה שחרית במשנה של "אלו דברים" (בנוסח ספרד) "השקמת בית המקדש-שחרית וְעֶרְבִית" מילא לשחרית צריך להשכים, אך לערבית מדוע? ענה להם הרב: הכוונה היא, "השכמת ביהמ"ד שחרית- על ידי ערבית. כי אדם שלא משכים (מזדד) להתפלל ערבית, ישן על פי רוב מאוחר וכן לא יוכל להשכים גם לשחרית". פשוט וברור שכדי להתעורר בבוקר צריך גם לישון בזמן סביר. ילדים אמורים לישון לפחות 11 שעות בלילה, כדי שיוכלו לקום בקלות בבוקר והיו מרוכזים בלימודים. ילדים שישנים מאוחר מגיעים עייפים ומוותשים לבית הספר. ופשוט שכל היום שלהם הולך בעצלתיים. ילד שישן מאוחר הוא ילד שח"ו

המשך בעמוד 3

”וכי יעלה בדעתך שאסע לרבי, והרי זה מספר שנים מאז ששמעתי את הבשורה המרה אין לי פנים להתראות אצל הרבי. וכי מה אומר לו ש'ברכתו' התקיימה!?”

רק לאחר שכבר שמע כי בנו הכיר אישה נוכריה הוא חש כי הגיעו מים עד נפש, ועל כן נסע לחצר הרבי. ”שמעתי את אשר קרה“ אמר לו הרבי ”הרבה הפצרתי בתפילתי, אך מרגיש אני שעדיין לא הגיעה שעת הכושר. התפללו גם אתם, תתחננו ותזילו דמעות ובוודאי ישמע ה' את צעקתכם“

***

פורים בפתח, אשתו של ר' אייזיקל פנתה אליו בתחינה: ”קום סע אל הרבי, אני בטוחה שביום הקדוש הוא יוכל לפעול בשבילנו ישועה“. הוא אכן נסע אל הרבי. כל הדרך בכה והתחנן לה' שלא יטעה שוב בלשונו. מרחוק הוא שמע את קולות השמחה והתזמורת אך רוחו של ר' אייזיקל קודרת כלילה נטול ירח. לא נמצא מי שיוכל להעלות חייו של תקווה ועידוד על שפתיו של המשמח הוותיק. בעיצומה של סעודת הפורים הוא עסה על עצמו שוב את בגדי הזקן שעל גבו שק, עלה על השולחן ופנה אל הרבי: ”לפני שמונה עשרה שנים העניק לי הרבי, על פי בקשתי, 'משלוח מנות'. מבקש אני כעת כי ייטלנו הרבי בחזרה... כפי שהוא עכשיו, אין לי עוד חפץ בו“.

נדעזע הרבי עד עומק נשמתו. ”כיצד תדבר אייזיקל?! 'ייתמו חטאים' נאמר ולא 'חוטאים'. ועוד זאת, הרי כידוע לך במקום הזה נותנים ולא לוקחים“. הס נשמע בקהל ואפילו השיכורים לא העיזו לפנות את פיהם. פרץ ר' אייזיקל בבכי תמורורים: ”לא מדובר בחוטא בלבד, אלא בחוטא המחטיא את הרבים. מוטב היה לולא בא לעולם... אשם אני על כי לא שעיתי להזהרת הרבי ודחקתי את השעה, והנה אני במצב שטוב מותי מחיי...“.

הביט הרבי בחסידו האומלל שנהפך לשבר כלי, ולאחר ההרהור ממושך הושיט לו כוס מלאה יין ואמר: ”ניכרת חרסתך מעומק הלב אני מברך אותך אייזיקל, בשם כל הקהל הקדוש, שבזכות יום הפורים יום שבו 'כל הפושט יד נותנים לו' יום שבו נאמר 'והנפח הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם' שילבו של בנך יתהפך עליו לטובה ולברכה. ועד פורים הבא, בנך יחזור בע"ה לתורתו ויראתו...“ ”לחיים!!!“... שאגות ה'אמן' הרקיעו שחקים וכל הקהל הקדוש געה בבכייה ביד מהססת נטל ר' אייזיקל את כוס היין וגמעה עד תום.

הבטחת הרבי אכן התקיימה ובחג הפורים הבא עמדו על שולחן הרבי בשעת ההצגה ר' אייזיקל ובנו.

(תודה לשולחי הסיפור מש' אבוחצירא י.ם. יישר כח!)

האמיתי.

בבת אחת נמחה החיוך מעל פני הרבי. ”רצה אתה לדחוק את השעה!?!“, תמה, ”וכי אינך יודע את פירוש הברכה 'שעשה לי כל צורכי', כלומר שהקב"ה מספק ליהודי את כל צרכיו, ואם נדמה לו כי דבר מה חסר לו, סימן הוא כי אין זה מצרכיו האמיתיים!?!“.

נשתתק הרבי לרגע ושוב אמר: ”האינך סבור, אייזיקל, כי מוטב לאדם שלא יהיו לו בנים מאשר יהיו לו בנים שיגרמו לו עגמת נפש רבה?!!“.

שבת של ציצק

גדולי ישראל על רבינו הגמ"ח זצ"ל

רבי דוד שפארבער זצ"ל אב"ד בראשוו היה אומר: ”בליקוטי הלכות (למהר"ח) טמונים כל ספרי החסידות“.

”אף על פי כן“, התעקש ר' אייזיקל, ”יברכני הרבי בבן, ובנוגע לעתיד הנסתרות לה' אלוקינו“.

”לו הי בדברך הא לך בן זכר“, השיב לו הרבי, ומיד נתחדשה שמחת הפורים במלוא עוזה.

***

לשנה הבאה ילדה אשתו של ר' אייזיקל בן. זמן לא רב לאחר שגדל הילד עברו המשפחה להתגורר בעיר ברודי. כשהגיע לגיל מצוות, שלחו אביו לעיר לבוב, ללמוד תורה בישיבתו של ר' אהרון ליטווק.

באותם ימים פעלה בלבוב אגודת משכילים צעירים, שכנייתה עצמה 'מקרא קודש'. מטרותה המרכזית הייתה להעביר צעירים מוכשרים מהיכלי הישיבות לבתי ספר להשכלה גבוהה. יום אחד נודע לר' אייזיקל כי גם בנו נתפס ברשת המשכילים ובהשפעתם נטש את הישיבה. לא הועילו לאב החסיד כל דבריו, תחנונותיו ודמעותיו. ”איני חפץ לגדול 'בטל' ככל חבריי“, הגיב הבן בהתנשאות ובבוז, ”עלי לזאוג לתכלית“.

לא רק את הישיבה נטש הבן אלא גם את דרך התורה והמצוות. הוא חבר לאגודת המשכילים, ואף השפיע על כמה צעירים נוספים ללכת בעקבותיו. ר' אייזיקל שלא ידע את נפשו מרוב צער, שקע בדכדוך עמוק. אשתו שהייתה מלאת אמונה ובטחון בה' וידעה מה רב כוחה של תפילה הייתה מנחמת אותו ”בא נתפלל על הילד וגם אם שערי תפילה ננעלו, שערי דמעה לא ננעלו. אל לנו לשקוע בייאוש, תאמינן בכוח התפילה ה' יעזור“ עברה עוד שנה אך עדיין שום בשורה טובה לא נשמעה מכיוון הבן. ”אייזיקל, אולי תיסע אל הרבי שיברך את הילד, איך נוכל לשבת בחיבוק ידיים כאשר הוא מתדרדר“.

א בכדי זכה ר' אייזיקל חסיד' בתואר מיוחד זה. הוא היה יהודי ספוג תורה, יראת שמים וחסידות, ומהמקורבים ביותר לרבי מצ'ורטקוב. כל שנה נהג לפקוד את חצר רבו. ביקוריו הביאו עימם רוח רעננה, שיושבי החצר הקבועים ומי שנזדמנו אליה ייחלו לה והתענגו עליה.

נוסף על היותו בקיא גדול בדברי ימי החסידות ומנהיגיה, ושתמיד הייתה שגורה על פיו אמרה נאה, היה ידוע גם בכוח החידוד שלו. הוא היה חריף מחשבה וחד לשון והיה מסוגל להוציא חייו אפילו מהאדם האומלל ביותר.

אולם מעל הכול זכתה להערכה בקרב החסידים יכולתו הייחודית להעלות בת שחוק על שפתי הרבי עצמו. במיוחד היה ר' אייזיקל מגדיל לעשות בפורים. או אז נהג להתחפש בתחפושות משונות, לשיר ולפזז לפני הרבי עד כי הרבי חייך במלוא פה.

אך מאחורי כל זאת היה טמון צערו של ר' אייזיקל, ר' אייזיקל ורעייתו היו חשוכי ילדים ולמרות היותו קרוב מאוד לרבי, מעולם לא דחק את השעה ולא תבע מרבו הבטחה או ברכה לילדים. בקוויטל' נהג דרך קבע להזכיר, בין שאר הדברים שעליהם ביקש ”שהרבי יברך אותנו לישועה בזרע של קיימא“ ותו לא.

שנה אחת, החליט ר' אייזיקל לחרוג ממנהגו. לאחר תחנונות, בקשות ודמעות רותחות ששפכו הוא ואשתו לפני ה' בתפילה אישית, הרגישו שהשנה הגיעה שעת הכושר לפעול אצל הרבי ישועה גדולה. ”היום המתאים ביותר הוא פורים“ אמרה לו אשתו, ”בפורים, הרי כל הפושט יד נותנים לו. פשוט את ידך אצל הרבי, בוודאי בעזרת ה' נחבוק השנה בן זכר“.

***

באותה שנה התחפש ר' אייזיקל לעובר אורח זקן שעל גבו שק. נכנס ר' אייזיקל לבית המדרש בשעה שכבר היה מלא מפה אל פה. בראש השולחן ישב הרבי וסביבו זקני החסידים. כאשר כל הקהל עומד מסביב על רגליו. ר' אייזיקל עמד על השולחן והציג בדמיתיות יהודי זקן, משחקו היה מושלם כל כך, עד שגרם לרבי לצחוק ממש. באותו רגע חש ר' אייזיקל כי הגיע שעת הכושר.

פתח את שקו והושיטו קדימה, כמבקש מהרבי נדבה. נטל הרבי פרוסת חלה וביקש להטילה לשק באמרו, ”לחם לאכול ובגד ללבוש“. ר' אייזיקל המחופש מיהר למשוך אליו את השק כאמור, ”לא זאת ביקשתי“. הביט בו הרבי בפנים קורנות ועמד להטיל מטבע לתוך השק, כרמז לעשירות. אך גם הפעם לא נפתח השק. ”מה תיתן לי, רבי, ואני הולך ערירי בלא בנים!“, אמר הזקן המחופש, בקולו של ר' אייזיקל

האדם והמנורה

”הראה לו הקב"ה מנורה של אש“

כל יהודי ויהודי יש מסלול מיוחד ודרך משלו בעבודת ה' ואין האחד דומה לחבירו כמלא נימא, ולכן לא ניתן להשליך וללמוד מאחד על השני, כמו שר' זושא מאניפולי היה נוהג לומר הקב"ה לא רוצה שאני אהיה אברהם אבינו, כי כבר היה לו צדיק כזה בעולם, אלא הוא רוצה שאני אהיה זושא, ואשתדל כמו שאני בכוחותי שניתנו לי משמים לעבודתו יתברך.

ואת יסוד גדול ונפלא זה ניתן ללמוד מתוך דברי פרשתינו העוסקת בהבאת שמן זית זך למשה רבינו ע"ה לצורך הדלקת המנורה, וכאשר נתבונן במנורת המשכן נוכל למצוא בה מלא חופנים של חיזוק ועצה נכונה בעבודת ה', והיא: שלכל כלי המשכן, הן הארון, והן השולחן, והן המזבח, לכולם היה מידה של אורך ורוחב. חוץ מהמנורה שלא נאמר בה מידות, ובנוסף לכך מוצאים אנו בציורי עשיית המנורה דבר פלא והוא שבמנורה כתוב לשון ”תעשה“, היינו תעשה מאליה, ופירש רש"י לפי שנתקשה משה בעשייתה, לכן אמר לו הקב"ה השלך כיכר לאש ויצא מזה מנורה, ובסוף פרשת המנורה שוב מוצאים אנו ברש"י ”מגיד שנתקשה משה במעשה המנורה עד שהראה לו הקב"ה מנורה של אש“.

וכאן יש להבין והרי הקב"ה כבר אמר למשה השלך כיכר לאש וכו' וא"כ לשם מה היה צריך הקב"ה להראות למשה מנורה של אש.

ונראה לבאר בס"ד על דרך הדרש שהמנורה מרמזת על האדם כידוע, כי גם באדם יש שבעה קנים והם שני עיניו, אזניו, חוטמיו ופיו, ומוחו שהוא השמן זית זך כדוגמת המנורה, (כמובא בזוהר הק') ולכן גם אין למנורה מידה אחידה, כי כל אדם יש לו שביל משלו בעבודת ה' ועל כל אחד מוטלת שליחות אחרת בעולם הזה, ולכן לא נאמרו בה מידות כי לכל אחד יש מנורה משלו ודרך משלו בעבודת ה', שדרכם תאיר לו המנורה, ואם יתקשה האדם כיצד ניתן לזכות שעבודתו תהיה כפי שורש נשמתו?

על זה מסביר רש"י: בתחילה עליך להשליך את כיכר הזהב שהוא רמז לכל התאונות, ולהכנס לתוך אש התורה והתפילה והתבודדות, ואם אדם מתרחק מהרע ומחפש אחר האמת אזי הקב"ה מאיר לו דרך הצדיק את המנורה שלו, וזה מה שכתוב: ”הראה לו ה' מנורה של אש“ היינו שה' מאיר לו את הדרך האמיתית בעבודת ה', ומי שזוכה לקדש את המנורה הפרטית שלו כפי שורש נשמתו ומבטל דעתו לצדיק, ומבין שאת עיקר דעת השי"ת מקבלים דרך הצדיק בבחי' ”ויקחו אליך שמן זית זך“ והכוונה אילך למשה דווקא. אזי עליו נאמר ”להעלות נר תמיד“ - מנורה כזו דולקת לנצח נצחים.

ויהי רצון שזנכה להתקרב לרבינו הק' שיפריש לנו דרך בעבודת ה' כפי שורש נשמתנו אכ"ר. *

המשך חנוך לנער מעמוד קודם

לא יכול להצליח בלימודים, הוא עייף ומתוסכל ולא תמיד מבין למה. מאחר ואנו הרוצים ילדים מוצלחים, חובה עלינו לגרום שהבית שלנו לא יהיה מקום שבו הילד יתקשה להצליח. אדרבה נחזק ונעזור לילד להצליח, ע"י הסרת המונע להצלחה. בקיצור, כדי שהילד שלנו יוכל לקום ב-7 בבוקר, הוא צריך לישון לא יאוחר מ-8:00 בערב.

בשבוע הבא בע"ה נפרט דרכים ושיטות אין יוצרים בבית "כיבו אורות" ב-8. *

משנכנס אדר מרבין בשמחה

שאלה: מה ההבדל בין סדאם לבין המן?
תשובה: את המן ניצחנו ואחר כך שמנו
מסיכות. עם סדאם קודם שמנו מסיכות ורק
אחר-כך ניצחנו

ועוד בדיחה לכבוד פורים

יהודי מגיע לאי בלב הים.

מוצא שם שני יהודים ושלושה בתי כנסת.
שואל היהודי החדש: מדוע 3 בתי-כנסת אם
אתם רק 2 יהודים?

עונה לו האחד: בית-כנסת אחד בשבילי,
אחד בשבילי, ושם-אני לא נכנס!

ועוד בדיחה לכבוד פורים

חתן לפני החתונה, שואל בדאגה את
ארוסתו: "תוכלי להסתדר עם המשכורת
שאני מקבל?"
היא משיבה לו: "נראה לי שכן, אבל ממה
אתה תחיה?"

מגזע תרשישים

הר"ן היה מגזע אראלים ותרשישים, ארזי לבנון ואדירי תורה, בן אחר
בן לרבנים יושבי על מדין ברצף של דורות שהתייחדו בגאונות וגדלות-
המוחין. משנה ייחוס בהם נתעטר הר"ן בנוסף לאלה, היה בכך, כי משני
צדדי משפחתו היה מקורב לרבינו הק'.

זקינו מצד אמו, היה החסיד רבי חיים שרה'ס מברסלב, שהתייחד בגדול
עבודתו וחסידיהו, עליו התבטא פעם רבינו הק' ואמר: "חסיד אחד יש לי
ברסלב!", ואביו ידוע היה ר' הירש לייב.

כדרכם בקודש של הגדולים והגאונים האמיתיים - הבורחין מן הכבוד
ומלאים שפלות כרימו, היו אלה גם ציוני דרך לכל אורך אורחות חייו של
רבה של טשעהרין הוא מוהר"ן זצ"ל, כל כולו מלא היה התבטלות בפני
אחרים, בריחה מן השררה ככל היותר, התרחקות מן הכבוד כמחשוי
קשת, פניו הביעו שפלות, ועונות אמת חפפה עליו כל היום.

ה' עמו שהלכה כמותו

מתנגדיו הרכינו ראשם וקיבלו את מרותו עליהם עם יתר בני העיר, והר"ן
היה אהוב היה על הבריות ושם שמים נתקדש על ידו.
נגידים ובעלי בתים חשובים, עשירי העם ונכבדים, העריכוהו אל נכון וסרו
לכל משמעת אשר הורה רבם, ואף מדלת העם הוקירוהו והעריצוהו ושמו
נשא לתהלה בקרב העיר.

וידוע הדבר, כי נגידו אב"ש בכל הנהגה הקשורה לכלל, לא פתחו בדבר
טרם שמעם חוות דעתו, מתוך יראת הכבוד שנהגו בו; זאת ועוד, לא אחת
כאשר קרה, וראה הר"ן מחובתו צורך להצליף את אלה בשבט מוסרו
הנעים, אם על פירצה קלה כחמורה או להתריעם לצרכי קודש, לא זה
ידם מחבבו בכל זאת, באהבהם אותו.

וכמו כן, גדולי העובדי ה' מתלמידי מוהר"ת כמחותנו רבי משה ברסלב,
רבי פנחס יהושע, רבי אבא'לע ש"ב בטשעהרין, רבי אברהם בער נכד
אדמו"ר הק', ועוד מראשי עדת החסידים בטשעהרין וחשוביה זצ"ל, חרדו
לקראתו והעריצוהו במאד.

אף ר' נחמן מטולטשין גדול תלמידי מוהר"ת היה מוקירו עד מאוד
וכאשר נתמנה הר"ן לרב בטשעהרין, והגיע לשם, סייר הר"ט להשמיע
דברו מפני "כבוד הרב", וכיבדו שיאמר הוא את התורה.

ספריו:

"לשון חסידים", "דרך חסידים", "פרפראות לחכמה", "לקוטי עצות
המשולש" ד"ח", "מכניע זדים", "זמרת הארץ", "נחת השולחן", "קרא
דשבתא", רח היתנים, ועוד
על הצדיק ר' נחמן מטשעהרין ככל שנכתב ברור לנו בידיעה ברורה,
שהתעלומה גדולה והנסתר רב על הנגלה עשרות מונים, ורק מפני קוצר
היריעה הוכרחנו לקצר. אך דבר אחד נתפלל: יהי רצון שזוכה לילך בדרכיו
הקדושים וזכותו הקדושה תהיה מגן וצילה עלינו אכ"ר.

ולד לאביו הגדול הרב רבי הירש לייב אבד"ק ברסלב זיע"א,
שהיה אחד משרפי מעלה; אשר התענה והסתגף וקיים בעצמו
"תשובת הקנה" וגולגול שלג כידוע, והיה מופלא בעבודתו את
בוראו בהתלהבות עצומה, וכן היה זהיר היה מאד בענין "קיימת חצות".

טעמה כי טוב חסרה

אמרו על אביו כי את דרכו הנלהבת קיבל בהרבה מעבודתו המיוחדת
ותבערת לבבו של הר"ר שמואל אייזיק זצ"ל מתלמידיו הגדולים של רבינו
הק', עליו העיד חברו מוהר"ת כי רביה"ק ניהלו והדריכו בעבודה על פי
חוד החנית, ועבר עליה בשלום...

וסיפר משמו הרב מטשעהרין, שאביו סיפר לו על כך כי מאז שראה את
דרכו בעבודת השי"ת, לא שבע אף פעם נחת מתפילתו.

ר' הירש לייב היה אף הוא מתפלל בהתפשטות הגשמיות, מסופר שאת
תפילת ליל השבת שלו היה מסיים לעיתים בחצות לילה, ובכלל כל תפילה
שלו היתה עד כדי כלות הנפש, כך מספרים גם על בניו בצעירותם, שהיו
ממתנים לאביהם שיסיים את תפילתו, ובמשך זמן המתנתם ושהותם
שם, ניצלו השנים את זמנם הפנוי - וסיפרו כי הספיקו לגרוס כמות
עצומה של דפי גמרא שהגיעו לכדי מספר רב, בכל אותו פרק זמן שהארין
אביהם בתפלה.

ואי"כ לא פלא שזכה לראות דור ישרים כה מבורך כר' נחמן ובנו ר' חיים.
מתולדותיו:

אביו ר' הירש לייב בן ר' אהרון מברסלב נשא לאישה את זוגתו בתו של ר'
חיים שרה'ס מברסלב, לאחר תשע שנים בהם לא נפקדו בפרי בטן רצה
ר' הירש לייב לגרש את אישתו, וכשמעה כדברים האלה חשכו עיניה, לבה
היה מר לה מאד לגורל עתידה, ויותר מזה להיפרד מבעל צדיק כזה. בצר
לה פנתה למוהר"ת, ושפכה לפניו שיחתה ומרת נפשה.

אך מוהר"ת הרגיעה ודיבר על לבה, ועודדה להאמין ולבטוח בה' ובישועתו
הקרובה, תוך שהוא מבטיחה במשנה דברים אלה: "הוא לא יגרשך! הוא
לא יגרשך!".

ואכן כעבור שנה נפקדה לטובה ותלד בן יקר, לאשרה ולשמחת בעלה
וכל משפחתם, ונקרא שמו בישראל "נחמן". הוא ניהו האדם הדגול
בענקים מוה"ר רבי נחמן, אשר לימים נתמנה לשבת על כסא רבנות העיר
טשעהרין.

בדרכי אביו:

כן מוצאים אנו עוד את הר"ן בקטנותו, מנצל את התלהבותו של אביו
בדקדוק המצוות לעמל התורה, תוך קבלה נחושה לסיים מסכת שלמה
משך לילה, כשהיה עדיין נינוק.

עוד משחר ילדותו הוכרו מטלותיו וכשרונותיו הגאונים, חכמי לב חזו
מראש כי לגדולות נוצר, ואכן כך היה שהיה מושלם בכל מיני מעלות
ורחניות טובות.

המשך דבר ראש הישיבה מעמוד 1

או שיסתה מעט מאוד.

וכאן אנו מגיעים למתנה גדולה ביותר שה' נתן לנו. הסוד של שתיית היין בפורים.

רבינו אמר שלשונות הרבה יין בפורים זה
תיקון הברית, וכן היו אב"ש צועקים בכל כוס
נוספת שהיו שותים: עוד כוס - עוד תיקון
הברית...אולם למעשה, המציאות מוכיחה
שרוב בני אדם, לא רק שאינם זוכים לתקן
על ידי שתיית היין, אלא הם מקלקלים
הרבה מאוד כשמשתכרים, "מאבדים" את
המוח, מצעירים את הבריות ועוד ועוד. האם
זה מה שהתכווננו חז"ל באומרים "זכה נעשה
ראש"? לאבד את הראש לגמרי? חס ושלום.
זה נקרא: "לא זכה - נעשה רש!". נעשה עני,
מאבד את כל הקדושה שלו, שוכח את כל
המצוות שמשה רבינו ציוה.

לפני שנים רבות ה' נתן לי מתנה. היה יום
פורים, וניגשתי לעשות את המשתה בביתי
לבדי, משום שלא רציתי להיות במקום של
הוללות ושכרות, רציתי לשמוח באמת. לכן
סעדתי לבדי, שמעתי שירים משמחים ואחרי
כן רציתי לשתות יין. והנה, כפי שהכרתי את
עצמי ידעתי, שאחרי כוס אחת של יין - נגמר
המשתה שלי...אני יודע לשתות ואיני נגלי
לזה ומיד כשאני שותה תיכף אני נעשה
שיכור או נרדם.

ישיבתי ודיברתי עם ה'. אמרתי לו כך: רבינו
של עולם. רבותינו ציוו לשתות ביום הפורים,
ורבינו אמר שזה תיקון הברית, ואני מכיר את
עצמי שלא אוכל לשתות כלל בלי לאבד את
הראש לגמרי. מה אעשה?

ומתוך כך התחלתי להתפלל: רבינו של עולם,
תעזור לי שאשתה את היין לכבודך, שלא
אאבד את הראש, שאזכה לבחינת "זכה
נעשה ראש", ותציל אותי מ"לא זכה נעשה
רש", ותצניח לבוא השכחה גדולה על ידי היין
המשמח וכו' וכו', ואת הכל אמרתי באוכל
בתנונים, כי ידעתי שצריכים ניסים שאוכל
לשות, ואחרי התפילה הזאת שתייתי את
כוס היין והנה - שום דבר! כאילו לא שתייתי
כלום! אדרבה, נעשיתי יותר צלול מקודם.

התפללתי עוד פעם והתחננתי עוד, ושתייתי
עוד כוס והנה פלא! שום דבר! רק הצלילות
והשמחה גוברים. וכך שתייתי עוד כוס
ועוד כוס כשאני מתפלל לפני כל כוס וכוס,
ולמען האמת - אם לא היה נגמר המקום
בקביה יכולתי להמשיך ולשתות - פשוט לא
השתכרתי! ורק מי שמכיר אותי יודע איזה נס
גדול זה היה.

וכך שמחתי כל אחר הצהריים, וקדתי, ברכת
ברכת המזון בכוונה, הלכתי לכותל להתפלל
עוברי, חזרתי לשון, קמתי חצות וכו', לא
היתה לי שום שיכרות או תופעת לוואי לשתיה.
ואז הבנתי איזו מתנה ה' נתן לי ובפורים הבא
כבר זיכיתי את כל מי שמכיר אותי וכתבתי
תפילה עם "לשם יחוד", שמי שיאמר אותה
בכוונה מובטח לו שלא יבוא לידי שום נזק או
שיכרות מהשתיה של פורים.

ומאז, ברוך ה' כל שנה ושנה אנו חוגגים כל
הישיבה את הפורים בשמחה עצומה, ואף
אחד מהתלמידים אינו משתכר! רק שמחים
ורוקדים, יש שמתעורר ליבו לתשובה ופורש
הצידיה ובוכה. זהו משתה בלי שיכורים ובלי

הוללות וליצנות, הכל בקדושה ובטהרה,
וכשמזדמן שבכל זאת אדם שהשתכר, זה רק
אם משום שהתשרש באמירת ה"לשם יחוד".

בברכת שבת שלום ומבורך והג פורים שמח ומועיל לכל בית ישראל

el pise

הבאנו כאן את ה"לשם יחוד" לזיכוי הרבים:

הריני מקשר את עצמי בשתיית היין הזה, ביום
פורים הזה לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו,
לכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים
אשר בארץ הקדש ולמדינת ישראל, ובפרט
לרבינו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור
חכמה, רבינו נחמן בן פיגא מברסלב זכותם יגן
עלינו ועל כל ישראל אמן.

לשם יחוד קדשא ברין הוא ושכינתיה, ברחילו
ורחמים, ורחמים ורחילו, ליחזקא שם הנו"ה ברון
הוא - אות יו"ד באות ה"א ואות וא"ו באות
ה"א, ביחזקא שלים בשם כל ישראל.

הריני מוכן ומזקן לעשות רצון השם יתברך
לשמע לדברי חכמים, אשר ציוו לשתות יין
בפורים. רבינו של עולם גלוי וידוע לפניך
שבשתיית היין יש בחינת "זכה ולא זכה" ואני
יודע בעצמי שאני צדיק "לא זכה" לכן תרחם
עלי בעל החכמים, ויהי רצון מלפניך ה' אלוהי
ואלוהי אבותי שאזכה על ידי שתיית היין הזה
ל"זכה נעשה ראש" שאזכה תמיד להיות
מקושר עם ראש בני ישראל שאזכה לתיקון
המוחין, לחכמה, למוחין דגדלות, לענוה,
למחילת עוונות ולתיקון הברית. שאזכה על
ידי שתיית היין הזה לצלות אל בחינת זיכרון
לזכור את מעשה עמלק. לצלות אל מקום
ששם כולו טוב ותצילני מ"לא זכה נעשה

העלון יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 ירושלים
טל' 02-5812210 פקס 02-5826205
052-7680002 ת.ד. 57669 י-ם
להצטרפות לקבלה בדוא"ל חנים, כתבו לנו
alorchut@gmail.com

רש", ממוחין דקטנות מענוה פסולה מעצבות
מנאנה מקליפת המן- עמלק, ושאזכה על
ידי שתיית היין ל"זכה משמח", שאזכה ליין
המשמח ושאזכה על ידי היין של פורים לבא
לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה וצמחה מאד,
לתוך שמחה של פורים ושאזכה להיות שמח
בכל לב ולשמח גם אחרים. ותצילני מ"לא זכה
נעשה ראש" ותצילני מ"לא זכה נעשה ראש"
ידי שתיית היין הזה לבירור המדמה ולתיקון
המדמה שיהיה המדמה נכלל בקדושה ונתהפך
מהרה לטוב. שאזכה לאמונה שלימה להאמין
שאני עוד מלבדו והכל לטובה לדעת אותו
יתברך ולהפיר אותו יתברך ותצילני מערוב
המדמה של ידו בא שמחון שהוא שמחון
שהוא השכרות, ושאזכה לבוא לידיה עלאה,
שאזכה לדעת שהכל ברצונו יתברך ושאזכה ליין
המשמח. שאזכה על ידי שתיית היין להתעורר
מהשנה בגשמיות וברוחניות ותשמחני שלא
אפול לשנה בגשמיות ורוחניות. ותרחם עלינו
שלא יזיק לנו שתיית היין הזה לא בגוף ולא
בנפש. ונזכה להכניע ולגשר ולעקור ולבטל
מאיתנו קליפת המן-עמלק וזהו המוהר הגדולה
ולמחות שמו וזכרו מן העולם. ולהמשיך עלינו
קדושת מרדכי ואסתר. ונזכה להמשיך שמחת
פורים על כל השנה כולה לשמחון תמיד בהשם
יתברך בשמחה וחדוה רבה מאד באמת.
שנזכה לקדושת וטהרת ה"פרה אדומה".
ונזכה להיטהר מטומאות מות, שלא נגשש כל
ימינו בשום הרהור רע ונזכה לתיקון הברית
בשלימות ונזכה לקדושת פסח באמת. ולא
ניכשל במשהו חמץ כל ימי הפסח. ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננה: